SVENSKA CANADA TIDNINGEN HAS THE LARGEST CIRCULATION OF ANY SWEDISH PAPER IN CANADA.

Svenska Canada-Tidningen

The Swedish Canada News

Prov. Library jan. 16 Winnipeg

ÅRG. (Year) 24. LÖSNUMMER 5 CENTS. WINNIPEG, MAN., ONSDAGEN DEN 1 NOVEMBER, 1916. NO. 44

En dag i Camp Hughes

Några intryck och fakta från den stora lägerplatsen i Manitoba.

(För S. C. T. af Nils Fuson Brown)

(Forts. fr. föreg. nr. och slut.)

Det är en offentlig hemlighet, att svenskarna blifvit och äro förbigångna och tillbakasatta i det skandinaviska regementet (223rd Battalion). Detta förhållande är så allmänt kändt och så ofta diskuteradt icke blott i Winnipeg utan äfven på andra platser i Canada, jag nyligen haft tillfälle besöka, att jag tror det vara alldeles på sin plats att här draga fram frågan och framhålla, hvad regementets chef hade att säga, då jag under mitt besök i Camp Hughes brakte saken på tal.

Det bör då först påminnas om att öfverstelöjtnant Albrechtsen lofvade att fördela officersplatserna lika bland svenskar, norrmän, danskar och isländare, då civila skandinaver rekommenderade honom till chef för regementet. Några icke-skandinaver skulle naturligtvis icke få förekomma i officerskåren, och icke bland manskapet häller, hvad det beträffar. Inget af dessa löften har öfverstelöjtnant Albrechtsen uppfyllt, vare sig detta berott på bristande vilja eller förmåga. Någon svensk officer finnes det i alla fall icke i 223dje bataljonen.

Det var naturligen svenskarnas sak, som mest intrasserade mig, då denna

Öfverstelöjtnant O. Albrechtsen.

fråga kom på tal under en intervju med öfverstelöjtnanten. Med en viss ifver påpekade han, att han icke ännu funnit någon svensk i bataljonen, som passade till officer. De, han möjligen tänkt sig, voro enligt läkares utsago fysiskt olämpliga. Faktum är emellertid, att från kompetent officershåll för mig namngifvits svenska underofficerare, hvilka otvifvelaktigt lämpa sig som officerare. Detta gäller isynnerhet Regimental Sergeant-Major Nord, en synnerligen populär och skicklig militär. Herr Albrechtsen medgaf att Sergeant-Major Nord skulle blifva en utmärkt officer, att han kanske har bättre reda på sig än de flästa officerarne i bataljonen, men att han icke kan undvara honom på den kräfvande och otvifvelaktigt vidtiga post han nu bekläder. Saken synes mig dock kunna på något sätt ordna sig, och jag tror det endast skulle vara till bataljonens bästa, om en svensk man som mr Nord befordrades till en af de högre posterna inom bataljonen.

Jag påpekade för öfverstelöjtnant Albrechtsen, att han skulle ha kunnat finna lämpliga svenska affärsmän för paymaster eller quartermaster-sysslan, då han nu ansåg sig icke ha någon svensk, som ur ren militär synpunkt lämpade sig till officer. Detta trodde emellertid herr Albrechtsen icke och drog sig ej ens för att slunga mig det påståendet i ansiktet, att det icke finnes så goda svenska affärsmän i Canada som norska, och isynnerhet danska och isländska. Ett sådant påstående kan endast bemötas med ett löje af den, som känner till förhållandena.

Öfverstelöjtnant Albrechtsen sade sig emellertid vara mycket ifrig att få några svenska officerare och lofvade att göra allt för att nå det målet. Han hade särskildt en svensk i tankarne, som i dagarna skulle komma hem från en rekryteringsresa. Han påstod sig ämna försöka låta denne gå igenom officerskursen. Få se, huru det löftet hålles!

Jag har aldrig varit någon synnerligen stor vän af "skandinavisk samröre", och jag ock tror på skandinaviskt samarbete till en viss gräns både i Europa och härute. Det har alltför ofta visat sig — och äfven i föreliggande fall — att svenskarna draga det kortaste stråret, ehuru de i allmänhet besitta de gedignaste egenskaperna. Det är emellertid en egenskap, som svensken ofta saknar, men de andra skandinaverna ha till öfverflod: förmåga till att hålla sig framme och — hvarför icke tala rent ut! — bluffa. Detta anses visst för en brist i uppfostran härute, men för mig åtminstone framstår det snarare som en förtjänst än som ett fel, som ett sympatiskt drag som höjer svenskarna öfver de öfriga skandinaverna, och hvilket, om man endast säge till förtjänsten, borde uppskattas och föra dem framåt.

Öfverstelöjtnant Albrechtsen besitter otvifvelaktigt många egenskaper, som göra honom lämplig till chef för ett skandinaviskt regemente. Han är kanske skickligare militär än-organisatör, men detta torde icke så mycket hindra bataljonens framgång. Herr Albrechtsen har emellertid haft stora svårigheter att öfvervinna, många hinder, som lagt sig i hans väg. Ett bland dessa — kanske det mest beklagliga — är, att en liten klick inom officerskåren motarbetat honom, intrigerat mot honom. Ja, dessa herrar ha gått så långt, att de fört sina intriger ända till Ottawa, att de, förlitande sig på sitt kanske något imaginära politiska inflytande, arbetat bakom ryggen på sin chef. Om hela officerskåren slutit upp kring öfverstelöjtnant Albrechtsen och varit lojal mot honom, kanske många af de missförhållanden, som nu otvifvelaktigt råda inom bataljonen, aldrig sett dagens ljus. Vid en omorganisation af bataljonen i den ena eller andra riktningen, hvarom jag hört glunkas, borde det vara en uppgift i första planet att afläsna dessa intriganta herrar, hvilka tydligen besitta större ärelystnad än militärisk skicklighet, hvilka gå och bära på en öfverstelöjtnantsutnämning i magen, såsom någon betecknande sade. Det kan tilläggas, att några af upprorsmännen varit rekryter i Roblins armé, sorglig i åminnelse. Vid en eventuell omorganisation böra "til syvende og sidst" alla de skandinaviska nationaliteterna få lika stor chance, lika icke blott förpliktelser utan äfven rättigheter. Det får icke uteslutande bli isländare och danskar, som uppmuntras, såsom nu är fallet. Inom parantes sagdt är det ju ganska underligt, att danskarne äro bland de mest gynnade, ehuru de äro de som minst representeras bland maskapet. Om mera rättvisa och fair play bli rådande, skola säkerligen svenskarna mer än nu varit fallet söka sig till denna bataljon och ej gå in i andra.

Jag skulle nu vilja tala om något behagligare, men fruktar, att jag kommer ur askan i elden, då jag går att nämna några ord om 197de bataljonen, Vikings of Canada, och mitt besök där. Om dess sorgliga tillkomst behöfver jag icke orda, då därom nämnts tillräckligt i denna tidning.

Det var ju klart, att äfven denna bataljon skulle inträssera mig, då flera hundra svenska soldater finnas där. Tack vare tillmötesgående från kapten K. Haddeland och sergeant L. Oberg blef jag i tillfälle att se en skymt af denna bataljon. Allt syntes äfven här vara väl ordnadt för manskapet, och ordning och renlighet härskade här tydligen.

Kapten Haddeland var som bekant en af dem, som startade denna bataljon, en sak som han nu torde ångra. Kapten Haddeland är en skicklig officer och en synnerligen vinnande personlighet. Vid startandet af 197de bataljonen nämndes alltid hans namn i denna tidning med ett beklagande, att han tydligen kommit i dåligt sällskap. Kapten Haddeland torde vara den ende officeren inom denna bataljon, som åtnjuter förtroende i högkvarteret. Han är äfven en af de få skandinaviska officerarne — det finnes ingen

(Forts. å sid. 8.)

Löpgrafvar vid Camp Hughes.

Krigskrönikan.

En stor, segerrik fransk offensiv på västfronten. — Rumänierna retirera i Dobrudja.

KEJSAREN I FARA.

TYSKARNA SÄNKA FARTYG MED AMERIKANER OMBORD.

Onsdagen den 25 oktober.

Rykten gå i Nova Scotia, att den canadensiska patrullbåten Stanley sänkt den tyska undervattensbåten U-53 vid Sydney, N. S. — En massa undervattensbåtar lära byggas i Tyskland och äfven i Österrike. Vid krigets utbrott skulle Tyskland ha haft 225 submariner. — Rumäniska trupper gjorde i måndags ett anfall utmed hela Oituzfronten nära den transylvanisk-rumäniska gränsen. Flera hundra fångar togos. Söder om Kronstadt i Transylvania hafva tyskar och österrikare tagit Predeal. — Intagandet af staden Rashova i Dobrudja vid Donau, meddelades i går från Berlin. — I en kraftig serie anfall på Verdunfronten ha fransmännen tagit byn och fortet vid Douaumont, avancerat bakom Thiaumontverken och landtgården och äfven intagit Haudremont stenbrott. 3,500 fångar togos. — Från Bukarest meddelas, att rumänierna åter retirerat på den transylvaniska fronten. Rumänierna måste falla tillbaka nära Predeal och Kimpolung. Rumänier och ryssar ha utrymt Donaustaden Tchernavoda i Dobrudja. Fältmarskalk von Mackensens armé fortsätter anfallen utmed Dobrudja fronten. Den rysk-rumäniska positionen, vid Lake Tachaul, nära Svarta hafskusten, har utrymts. Vulcanpasset på den transylvaniska fronten har tagits af general von Falkenhayens armé. Senare meddelas, att Predeal fallit. — Tyskarna gjorde i går kväll ett kontraanfall norr om Verdun för att återvinna den mark, som fransmännen nyss tagit med storm. Anfallet misslyckades, rapporteras från Paris. — Söder om Dorna Watra hafva ryssarna drifvit

(Forts. å sid. 4.)

Ny svensk prins.

Kronprinsessan Margareta af Sverige nedkom i går, tisdag, med en son, telegraferas från Stockholm. Kronprinsparet har nu fyra söner och en dotter.

Ny vice president i Kina.

General Feng Kwo-Chang, en framstående anhängare af president Li Yuan-Hung, blef i måndags af parlamentet vald till vice president för den kinesiska republiken.

Deutschland åter framme.

Den tyska handelsundervattensbåten Deutschland anlände i dag, onsdag, på morgonen till New London, Conn., meddelas då tidningen går i press.

Pastor Russell död.

Den kände amerikanske predikanten Charles Taze Russell afled i måndags af hjärtförlamning på ett tåg mellan New York och Los Angeles. Han var född år 1852.

Redaktör blir minister.

Hon. John Alexander Robinson, som i 22 år varit redaktör för St. Johns Daily News, har blifvit utnämnd till postmaster general i Newfoundlands regering att efterträda Hon. Henry Woods. Mr Robinson har i flera år varit medlem af legislaturen.

Hammarskjöld afgår ej.

Det uppgifves officiellt, att det icke föreligger någon grund för ryktet om statsminister Hammarskjölds förestående afgång med anledning af planerade nya underhandlingar med Storbritannien.

Fyllnadsval.

Fyllnadsvalen för Regina och Kinistino, Sask., skola hållas den 10 november. Nominationsdagen är den 3 november. Hon. W. M. Martin, provinsens premiärminister, kommer att nomineras af liberalerna i Regina.

En förlust för Manitoba.

Professor J. W. Mitchell, Manitobas majerikommissarie, blef i onsdags utnämnd till mäjerikommissarie i provinsen New Brunswick. Prof. Mitchell är känd som en af Canadas skickligaste mäjerimän, och Manitobas förlust torde därför vara ganska stor.

Norska bankirer till Amerika.

Fyra norska bankirer, Bachke, Bahls Pegge och Barth ha anländt till New York för att arrangera om ett lån för upprättandet af en ångbåtslinje från amerikanska hamnar. Man ämnar börja med en linje på västkusten, uppgifves det.

Ny rättegång.

Hon. A. B. Hudson, Manitobas attorney-general, tillkännagaf i lördags, att det kommer att blifva ny rättegång med Sir Rodmond Roblin, James H. Howden och George R. Coldwell. Saken kommer antagligen upp vid höstting. Den förra rättegången började den 24 juli och slutade den 5 sept., då juryn icke kunde enas.

SPÄNDT FÖRHÅLLANDE MELLAN NORGE OCH TYSKLAND.

Submarinfrågan har gifvit anledning till allvarlig notväxling mellan dessa länder.

NORGES KUST BLOCKERAD.

Tyska sändebudet i Kristiania öfverlämnade i lördags å d. till norska regeringen en not, hvari det protesteras mot den nyligen utfärdade förordningen om behandling af krigförande makters undervattensbåtar i norskt farvatten, för hvilken redogjordes i förra veckans nummer af Svenska Canada-Tidningen. Efter mottagandet af den tyska noten, hölls kabinettsmöte, hvars förhandlingar dock ej blifvit offentliggjorda. Det uppgifves att tyske ministern, på samma gång som han öfverlämnade noten, gjorde norska regeringen uppmärksam på att det ej ämnade finna sig i Norges uppträdande.

Den norska pressen är enhällig i sitt understöd af regeringen och framhåller att Norge har rätt att göra samma bestämmelser som Sverige redan gjort.

Medan underhandlingarne mellan Norge och Tyskland pågå kryssa många tyska undervattensbåtar utanför den norska kusten, där de uppbringa och undersöka fartyg, som afgå från norska hamnar. De föra ett sannskyldigt krig mot norska sjöfarten. En norsk handels- och sjöfartstidning uppger att fem tyska undervattensbåtar inrättat en regelbunden blockad vid Norges sydkust. Ett Reuter-telegram från Stavanger i tisdags f. v. återger en rapport från norska barken "Athenian", som samma dag anlände till Egersund och i söndags å. d. sett fyra norska ångare stickas i brand af en tysk undervattensbåt.

Enligt presstelegrammen i tisdags f. v. rådplägar norska regeringen ännu om svaret på den tyska noten, som emellertid ej tros ha haft formen af ett ultimatum.

Det går sensationella rykten om Norges och Tysklands nuvarande förhållande till hvarandra.

Telegram, som nådde Winnipeg i onsdags kväll meddela, att skeppsaktierna betydligt fallit på Kristianias börs. Fullständig panik lär råda i Kristiania, hvilken underhålles och nära, då norska båtar sänkas dagligen af tyskarna. Situationen anses vara mycket allvarlig, och många vänta på en fullständig brytning mellan Norge och Tyskland.

Från Amsterdam meddelades i fredags, att Tyskland såsom en repressalieåtgärd på Norges submarinpolitik underrättat holländska firmor, att de icke få använda tyskt järn för reparation af tyska fartyg. Om de icke gå in på detta, skola de berövas material från Tyskland.

Man kan i dessa dagar knappast öppna en tidning utan att ens öga möter notiser om att norska fartyg sänkts af tyska submariner. Följande rapporter om sänkta och förstörda norska fartyg ha ingått under den senaste veckan:

Ångaren Anna Guirne från Glasgow till Nantes har sänkts. Besättningen landsattes i Plymouth. Barken Randi har blifvit bränd af tyska submariner. Ångaren Edam har sänkts och besättningen förts till Emden. Ångarna Venus II och Sola, 3,057 ton, ha sänkts. Det senaste fartygets besättning landsattes. Ångaren Lysland, 1,107 ton, har blifvit torpederad och sänkt af en submarin, och ångaren Severa har bränts. Ångaren Bygdo har sänkts utanför Kristiania, och dess besättning har landsatts. Ångarna Pan och Dan och segelfartyget Kathrinka ha blifvit sänkta. Det norska segelfartyget Regina från Skien har satts i brand af den tyska submarinen U-34, då fartyget var på väg från Norge till England. Två af besättningen omkommo. Ångaren Garibaldi, som förut rapporterats som sänkt, har i säkerhet anländt till norsk hamn.

Till Swinemünde och Cuxhaven hafva ångarna Atle-Jarl, Profit och Fritzoe blifvit förda af tyska krigsfartyg.

Den norska postångaren, som i onsdags lämnade Bergen, destinerad till Newcastle, har stoppats af ett tysk fartyg. Det är första gången tyskarna tagit ett dylikt steg mot dessa ångare och under närvarande förhållanden anses det ganska betänkligt.

Norges sjöfart har under kriget förlorat 268,000 ton. Försäkringen uppgår till 102,000,000 kr. och förlusten i liv till 149.

I måndags telegraferades från London, att de norska tidningarna äro ytterst förbittrade på Tyskland.

Världens hveteskörd under normal.

International Agricultural Institute i Rom beräknar världens hveteskörd till 7 proc. under medelskörd och 25 proc. under fjolårets.

Årets Nobel-fredspris.

Enligt Vorwärts är sedan någon tid krafter i rörelse för att årets nobelska fredspris må tilldelas Schweiz. Förslaget motiveras med den utomordentliga och vidtomfattande humanitära verksamhet, som Schweiz utöfvat och utöfvar under kriget.

Utrikesministern talar.

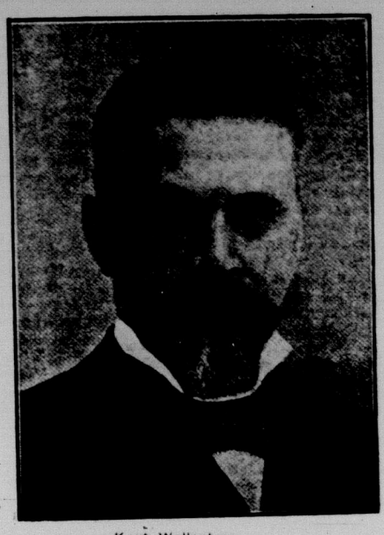

Knut Wallenberg.

Då och då föres per telegraf öfver all världen uttalanden af de ledande männen i Sverige, hvilkas ord man i de båda krigförande lägren synas anlyssna med ganska stor ifver. Nyligen uttalade sig statsminister Hammarskjöld offentligen, och i dagarna har utrikesminister Wallenberg gjort ett ganska uppmärksammadt uttalande. Herr Wallenberg besitter som bekant europeisk prestige, och torde därför hans ord kunna inträssera.

Från Berlin telegraferades i fredags att från Stockholm rapporterats följande intervju med utrikesminister Wallenberg, utgörande ett svar på frågan: "Hvilket resultat väntar man i Sverige, att kriget skall få?" Herr Wallenberg svarade:

"Enligt min mening blir krigets resultat en stor minus-kvantitet, ett förfärligt minus i man, ett förfärligt minus i kapital. Detta minus blir större för hvar dag som går.

På er fråga huruvida fredsunderhandlingar, nu då ententens stora offensiv aftagit, från en neutral stat, exempelvis Sverige, skulle vara på sin plats, måste jag tyvärr svara, att en sådan handling skulle endast hafva illusoriskt värde.

Endast de krigförande själfva kunna återställa freden. Deras regeringar ensamma måste bestämma på hvad sätt. På annat sätt kan det icke nås.

Jag ber eder med kraft framhålla, att vi i Sverige längta efter fred."

På fråga huruvida Sveriges neutralitet kan betraktas som absolut, svarade ministern, att Sveriges neutralitet var absolut säker.

"Skulle någon emellertid komma vår rätt för nära, blir situationen förändrad", tillade han. "Vi hålla oss redo att energiskt motsätta oss kränkning af vår neutralitet, och om det blir nödvändigt skola vi med vapenmakt försvara vårt lands okränkbarhet."

AMERIKANSKA IDROTTSMÄN SEGRA

Inträssanta idrottstäflingar hafva hållits i Kristiania.

OGYNNSAMMA FÖRHÅLLANDEN.

De amerikanska idrottsmännen, som f. n. befinna sig på Skandinaviska halfön, vunno flera segrar vid de täflingar som gingo af stapeln i Kristiania den 21 och 22 okt. Den enda segern af någon betydenhet, som tillföll norrmännen, var J. Bolins i 800 meters löpningen. Hans tid var 1 min. 56.5 sek. Ted Meredith var back i hål på honom. I 100 meters "dash" vann Jo Loomis' tid 10.8 sek. Norrmannen Rustad kom nr 2. I 110 meters häcklöpning segrade Bob Simpson. Tid 14.9 sek. I 400 meters stafettlöpning segrade amerikanska laget. Tid 43 sek. I 1,200 meters löpning segrade Andy Ward. Tid 22 sek. I höjdhopp segrade Loomis. Mätt 183 centimeter. Kullerstrand kom nr 2 med 178 centimeter. I 400 meter löpning segrade Ted Meredith. Tid 50.1 sek. — Täflingarna ägde rum under förhållanden, som voro långtifrån gynnsamma. Termometern hade den 21 gått till under fryspunkten, bånan var därför frusen och hård, hvarjämte vädret var ogynnsamt. I ett senare telegram meddelas, att vid täflingarna den 23 segrade amerikanerna i tre af fem löpningar. I 1,000 meters löpningen segrade J. Bolin. Tid 2 min. 31.6 sek. Svensken Nelen kom nr 2 och Ted Meredith nr 3. I 60 meters löpningen vann Loomis. Tid 7.1 sek. I 100 meters stafettlöpningen segrade amerikanska laget. Tid 1 min. 33.8 sek. I kulstötning segrade norrmannen Hellung. Mätt 12 meter 43 centimeter. I längdhopp segrade Simpson. Mätt 6 meter 81 centimeter.

Dunning nominerad.

Hon. Chas. A. Dunning, Regina, blef i fredags enhälligt nominerad af liberalerna i Kinistino, Sask., för legislaturen efter E. H. Devline. Det beslöts äfven att konferensen för det reguliära provinsvalet skall hållas i midten af januari 1917.

Hedrande uppdrag för dansk.

C. W. Peterson i Calgary har utnämnts till sekreterare för national service commission efter G. M. Murray, som afgått. Mr Peterson, som är född i Danmark, är omkring 50 år gammal. År 1898 organiserade han åkerbruksdepartementet i den gamla regeringen i Northwest Territories, då han blef deputy minister, hvilken post han beklädde till 1902. Han har äfven varit manager för Canadian Pacific Irrigation and Colonization Company.

Islands hamnar blockeras.

Den i Islands farvatten kapade amerikanska skonaren Richard W. Clark var på Englands svarta lista enär den sökt föra sill från Island. Fartyg som sökte lämna isländska hamnar med sill eller olja föstes tillbaka af brittiska kryssare. Amerikanska fartyg tillåtas ej lasta sill för Norge, enligt uppgift af kapten J. C. Olsen på amerikanske skonaren Frank W. Benedict, som nyss anländt till New York. Kapten Olsen såg omkring 1,000,000 tunnor sill ligga och ruttna i isländska hamnar. De ha uppköpts af England till tvångspris.

VÄRNPLIKTSRÖSTNINGEN I AUSTRALIEN

Hittills kända resultat visa majoritet emot införande af värnplikt.

ATTENTAT MOT HUGHES.

Det hittills kända resultatet af folkomröstningen i Australien om värnplikt i lördags blef ganska öfverraskande. Man har ännu icke hört från mer än litet öfver hälften af de röstberättigade, och det visade sig, att majoriteten af dessa äro emot värnplikt, eller 798,000 för värnplikt och 887,000 mot värnplikt. Det var en allmänt utbredd öfvertygelse, att värnplikt med ganska stor lätthet skulle genomföras i Australien på grund af dess starka brittiska befolkningselement.

Det är dock möjligt, att resultatet blir i favör af värnplikt, då man rapporterat från alla röstställen. Soldaterna vid fronten äga rätt att deltaga i denna folkomröstning, och torde de rosta i favör af värnplikt och på så sätt skaffa denna en majoritet, om också icke så stor.

Tre af ministrarna i Australiens regering ha afgått, nämligen M. Higgins, A. Gardiner och A. J. Russel på grund af oenighet med de öfriga ministrarna om vissa regler vid röstningen.

Ett attentat lär nyligen ha gjorts på Hon. W. M. Hughes, Australiens premiärminister. En man bröt sig in genom ett fönster till mr Hughes sängkammare och aflossade flera revolverskott, hvilka dock icke träffade. Attentatsmannen undkom.

Hemsk eldsolycka.

Ett sjukhus och en katolsk skola i Farnham, Que., nedbrinna till grunden.

KORTSLUTNING ORSAKEN.

SJUTTON PERSONER SATTA HARVID TILL LIFVET.

St. Elizabeths hospital och Gråbrödernas skola i Farnham, Que., nedbrunno i onsdags till grunden. Sjutton personer, mestadels kvinnor och barn, satte därvid till lifvet.

I dessa institutioner befunno sig 113 barn, 36 gamla män och 37 gamla kvinnor samt en del tjänstefolk — inalles 218 personer — då elden bröt ut. Det elektriska ljuset slocknade så godt som genast och mörker rådde i bygnaderna, hvarför det yppade sig svårigheter för många att sätta sig i säkerhet. De flästa kunde icke använda sig af brandstegarna utan hoppade ned från fönstren. Tjugofem barn, som hoppade från den tredje våningen, blefvo svårt skadade, då de kommo ned på stenläggningen. Nunnorna visade stort hjältemod. En af dem klättrade upp till tredje våningen med risk för sitt lif och hjälpte en massa barn nedför en stege.

Det talades först om, att mordbrand skulle föreligga, då flera mystiska eldsvådor förekommit i trakten. Denna teori har emellertid efter en noggrann undersökning uppgifvits, och man är nu öfvertygad om, att elden uppstod genom kortslutning i den elektriska ledningen. Flera närliggande bygnader ramponerades.

Den materiella förlusten beräknas stiga till $130,000.

Svensk järnvägskommission till England.

Ett telegram från Stockholm af d. 20 okt. till Chicago Daily News meddelar, att kungl. järnvägsstyrelsen kommer att sända en kommission till England för att studera möjligheterna för upprättandet af en regelbunden förbindelse mellan Göteborg och någon engelsk hamn, medelst ångfärja.

Afvärjd strejk.

Den strejk af nära 8,000 konduktörer, tågmän och bangårdsmän vid C. P. R., som skulle ha tagit sin början i onsdags eftermiddag, blef i sista stund afvärjd. Efter en längre konferens gick bolaget in på en hel del af de kraf, dess anställda uppställt. Dessa senare gingo äfven in på en del kompromisser. De viktigaste förändringarna torde vara, att mileaget blef nedsatt från 5,600 till 5,000, att de anställda få betalning för 15 minuter som de tillbringa på bangården för att göra sig i ordning till afresa, och att bangårdsmännen få två cent mer i timmen.

Amerikanska trupper i strid.

Ett telegram från San Domingo i tisdags f. v. bringar underrättelse om en batalj samma dag mellan amerikanska trupper och insurgenter under befäl af general Ramon Batista. Flera amerikaner blefvo dödade, det bestämda antalet är ännu icke bekant — bland dem två officerare, kaptenerna Low och Atwood. Löjtnant Victor L. Morrison blef svårt sårad. Striden varade en längre tid och slöt med att rebellerna måste taga till flykten, sedan deras befälhafvare stupat. Striden utkämpades på en plats midtför hufvudstaden San Domingo och förorsakade panik där. Förstärkningar sändes från fartygen till amerikanska trupperna för att kunna upprätthålla ordning i staden.

OBSERVERA!

"DEUTSCHLANDS ÄFVENTYRSFÄRD"

som följetong i Svenska Canada-Tidningen.

Af alla de märkliga nyheter och uppfinningar som kriget fört med sig har väl ingen beredt världen en så stor öfverraskning som den man erfor vid underrättelsen om att en tysk undervattensbåt, lastad med varor som på fredlig handelsfärd, löpt in i Baltimores hamn efter att ensam, utan bränslepåfyllning, ha gått öfver Atlanten, därvid gäckande den engelska blockadflottans vaksamhet. Det var en bragd som endast kunde hälsas med sympati; trots att den var född af kriget klibbade inte blod därvid, inga spillda människolif beledsagade triumfen.

Den första skildringen af denna enastående färd, författad af den djärfva expeditionens ledare, kapten König, har nu utkommit. Svenska Canada-Tidningen är i tillfälle att efter Dagens Nyheter låta sina läsare följa de spännande äfventyren.

Vi få därvid bevittna hur undervattensbåten klarar sig vid oangenäma möten, huru den dyker ned i Nordsjön med sådan hastighet att den står på näsan på hafsbottnen, medan akterstäfven ännu är ofvan vattnet och en fiendtlig torpedjagare på så nära håll att man hvart ögonblick väntar en granat i skrofvet — nervfrestande minuter! —, obehaget af en storm på Atlanten, ombord på ett fartyg hvilket ligger som en klump och ej kan följa vågornas rörelser. Vi få i fantasien upplefva "helvetet" af en tropikstorm i Golfströmmen, där manskapet under två dygn får arbeta i U-båtskrofvets förskämda, fuktmättade luft vid 53 grader Celsius. Vi få vara med om triumferna i Amerika och det farliga olyckstillbudet vid utgåendet ur Chesapeakeviken, på hvars botten Deutschland råkar in i en malström som snurrar den redlöst i sin hvirfvel. Och så till sist den afslutande triumfen vid den lyckliga hemkomsten.

Början återgifves i nästa tidning och fortsättningen ges i omedelbar följd i de närmaste numren. Denna följetong kommer att löpa jämsides med den nyligen påbörjade, och få våra läsare sålunda två inträssanta följetonger.

Vi vilja vänligen bedja våra prenumeranter att underrätta vänner och bekanta, som icke hafva Svenska Canada-Tidningen, om denna enastående och spännande följetong.